

44 . Mironești | Comuna: Goșinari | Județ: Giurgiu | Punct: Malu Roșu, Conacul lui Palade | Anul: 2011

Anul: 2011

Cod RAN: 103390.01;103390.04

Perioade: Preistorie, Protoistorie, Evul Mediu

Epoci: Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu, Epoca bronzului, Hallstatt, La Tène, Epoca medievală timpurie

Tipuri sit: locuire, descoperire izolată

Categoriile sit: Domestic, Neatribuit

Autori: Marin Panait, Traian Popa, Cristian Schuster

Instituții: Universitatea București, Facultatea de Istorie, Muzeul Județean de Istorie "Teohari Antonescu", Giurgiu, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București

Raport

Amplasat pe un promontoriu al terasei din dreapta Argeșului (altitudine = 87,20 m), situl de la Malu Roșu este flancat la N de acest râu, la S de o vale care îl separă de drumul județean, la E (spre satul Teiuș) de o vale puțin adâncă, iar la V de o altă vale mult mai pronunțată, delimitându-l de arealul Conacul lui Palade. Starea de conservare a sitului este, în general medie, existând însă un proces continuu de eroziune, mai ales în partea nordică, spre râul Argeș. Inițiate în 1989, cercetările arheologice au fost reluate în 2002 și continuate până în prezent.

Investigațiile arheologice din 2011, finanțate integral de MJTA Giurgiu, s-au derulat în perioada 16 august - 4 septembrie, însemnând, în același timp, și finalizarea cercetărilor din această zonă. Săpăturile arheologice de la Malu Roșu s-au circumscris unei suprafețe de aproximativ 100 mp, constituită din cinci secțiuni și două case: S31 (6 x 2 m), S32 (10 x 2 m), S33 (10 x 2 m), S34 (8 x 2 m), S35 (8 x 2 m), S36 (6 x 2 m), C9 (2 x 1 m), practicată la S31 și C10, la S32. Acestea li se adaugă continuarea cercetărilor în secțiunile S1 și S2 din 2002, de la adâncimea de -1,2 m până la 2,5 m. Materialul arheologic, în special cel ceramic, care este predominant, se circumscrie, în mare parte, manifestărilor culturale Cernavodă I, Cernavodă III și Cernavodă II (mai puțin reprezentată, în comparație cu primele două). Materialul ceramic aferent culturilor Cernavodă I, Cernavodă III, fragmentar în totalitate, cuprinde în inventarul său diverse tipuri de buze de vase, de torți (tubulare de tip „troian”, late etc.), supraînălțate sau amplasate în zona mediană a vaselor, precum și fundurile plate în majoritatea cazurilor. Toate acestea ne sugerează prezența unor tipuri și forme diverse de vase: cești, căni, străchini cu profil în formă de „S” sau cu marginea lată, borcane cu umăr retras, oale globulare etc. Pasta, de culoare variată (roșiatică, castanie și cenușie), are în compoziție nisip, pietricele, cochilii de scoici pisate sau materii vegetale, care-i dau un aspect poros. În privința decorului, acesta cuprinde brăuri în relief crestate sau alveolate (deseori combinate), linii simple, inegale ca lungime, dispuse în partea mediană a vaselor. Mai relevăm, de asemenea, prezența unor unelte de silex (lame, burine, așchii ș.a.), cât și a unui bogat material osteologic, aparținând, în cea mai mare parte, animalelor de talie mică și mijlocie. Mult mai slab reprezentate, prin analogie cu campaniile arheologice precedente, sunt culturile Glina, Radovanu, ca să nu mai vorbim de cultura Basarabi din Hallstatt-ul Mijlociu, căreia îi aparțin doar câteva fragmente ceramice atipice. O situație cu totul aparte, inedită pentru Malu Roșu, o reprezintă descoperirea (în S1, între carourile 3-4) unui cuptor de gospodărie, distrus aproape în totalitate. Vatra cuptorului (cu dimensiuni de 1 x 1 m), de formă rectangulară, a fost amplasată pe un pat de pietre, iar sub ea se află un strat de lut ars, gros de circa 0,15 m. Inventarul cuptorului mai cuprinde bucăți mari de lipitură arsă, un strat de cenușă, amestecată cu cărbune, iar în apropiere au fost descoperite câteva fragmente de ceramică smălțuită, datată în perioada medievală târzie (sfârșitul secolului XVIII - începutul secolului XIX).

În cel de-al doilea punct, Conacul lui Palade, delimitat de celelalte două situri - Malu Roșu și Conacul

Mironescu - de două văi adânci („Valea Mierlei" și respectiv „Valea Morii"), iar la N de râul Argeș, cercetările arheologice au continuat cu secțiunile S11 (8 x 2 m) și S12 (8 x 2 m). Cele două secțiuni au fost trasate în partea sud-estică a sitului, lângă cea mai sudică clădire care a aparținut fostului CAP. În cele două secțiuni cercetate la Conacul lui Palade, au fost descoperite vestigii (predominantă rămâne ceramica) aparținând culturilor Glina, Hallstatt-ului Timpuriu și Mijlociu (cultura Basarabi), Latène-ului și Dridu. Prima, cultura Glina, este reprezentată de numeroase fragmente ceramice cu decor alveolat specific, o fusaiolă tronconică fragmentară și câteva unelte din silex (lame, așchii etc.). Tot culturii Glina îi aparține o seceră din piatră (dimensiuni: lungimea = 0,163 m; lățimea = 0,04 m; grosimea = 0,013 m), descoperită în S11, caroul 2, între adâncimile de - 0,4 - 0,6 m. Celelalte culturi, menționate mai sus, sunt reprezentate doar de câteva fragmente ceramice, majoritatea fiind atipice. În fine, ultimul obiectiv propus investigațiilor noastre a fost arealul Conacul Mironescu, punct aflat la nord de Căminul de bătrâni și despărțit, în partea estică, de Conacul lui Palade de „Valea Morii". Începute în anul 2010, cercetările arheologice din acest punct au continuat cu alte două secțiuni: S3

(6 x 2 m) și S4 (6 x 4 m).

În cele două secțiuni au fost descoperite urme care aparțin culturilor Cernavodă III (doar câteva fragmente ceramice), Glina, Tei, Basarabi și Latène. Culturii Glina îi aparțin, pe lângă numărul mare de fragmente ceramice (buze, torți, funduri de vase), cu decorul specific („găuri-butoni"), două vase miniaturale, descoperite în S3, între adâncimile de - 0,6 - 0,8 m. Cele două vase miniaturale, modelate dintr-o pastă de slabă calitate, sunt prevăzute, în partea dreaptă, cu câte o apucătoare, având, după toate probabilitățile, un caracter cultic. Culturii Tei îi aparține un vas (descoperit în S4, caroul 3, între adâncimile de - 0,6 - 0,8 m), recuperat fragmentar (cu posibilități de restaurare integrală), modelat cu mâna, dintr-o pastă de bună calitate, de culoare cenușie. Vasul, de formă globulară, este prevăzut cu un picior, decorat, în partea terminală, cu o bandă formată din trei linii incizate, deasupra căreia sunt poziționate patru triunghiuri hașurate, de dimensiuni egale și cu vârful orientat în sus. În partea superioară, spre buză, decorul vasului este completat cu o altă bandă (formată din nouă linii incizate), deasupra căreia se află, de asemenea, triunghiuri hașurate, dar de dimensiuni inegale. Tot culturii Tei îi aparțin două cești, recuperate fragmentar (în proporție de 50%), modelate dintr-o pastă de bună calitate, de culoare cenușie și, respectiv, neagră (descoperite în S4, caroul 2, între adâncimile de - 0,6 - 0,8 m). În fine, descoperirile aferente culturii Tei, sunt completate cu numeroase buze și funduri de vase (în special cești), torți decorate cu motivul triunghiului și.a. Materialul arheologic aferent Hallstatt-ului (mai exact culturii Basarabi) este format din ceramică, chirpici, unelte de silex, resturi osteologice și.a. Cea mai reprezentativă rămâne însă ceramica, chiar dacă posibilitățile de reîntregire a unor vase sunt limitate. Relevante pentru inventarul ceramic rămân diferitele tipuri de torți (tubulare, late etc.), buzele cu diferite tipuri de decor (alveolat, canelat, geometric etc.), cărora li se adaugă fundurile și apucătorile de vase. Toate acestea ne sugerează o mare varietate de tipuri și forme de vase: căni, castroane, oale, farfurii, platouri, fructiere, cești etc. Pasta, care cuprinde mai multe categorii (grosieră, semigrosieră, semifină și fină), este de culoare castanie, cenușie și neagră, având în compoziție lut fin (o parte), pietricele și fire subțiri de pleavă. Decorul, specific culturii Basarabi, se caracterizează printr-o mare varietate: brăuri alveolate în relief (uneori asociate cu brăurile crestate), motivul geometric (romburi și triunghiuri), motivul spiralei, sub forma unor „S"-uri și.a. Cât privește Latène-ul, acesta este reprezentat de câteva fragmente ceramice cu decor alveolat, iar cultura Dridu de ceramica cu decor vălurat. O situație mai specială o reprezintă descoperirea unui cuptor de gospodărie, la circa 50 m nord de Conacul Mironescu, spre râul Argeș (la circa 60 m), în apropierea punctului În Vale, cercetat în campaniile precedente. Cuptorul, care aparține purtătorilor culturii Sântana de Mureș, a ieșit la iveală în urma unor alunecări de teren (am fost sesizați de un localnic, care distrusese o parte din el). Amplasat direct pe pământ, cuptorul avea o cameră de ardere (se pare că avea o dublă funcționalitate: prepararea hranei și arderea vaselor ceramice), de formă rectangulară (dimensiuni: 0,47 x 0,56 m), din care se mai păstrează, în proporție de 60-70%, pereții verticali. Cât privește cupola, prăbușită în interiorul cuptorului, aceasta a fost tot de formă rectangulară, fiind construită din chirpici, pe care se află impregnate urme de pari și roci de râu friabile (gresii). Vatra cuptorului a fost amplasată pe un pat de pietre, la care se adaugă gresiile și fragmentele de ceramică. În camera de ardere a cuptorului au fost descoperite cinci vase-borcan (patru dintre ele au fost reîntregite), confecționate din pastă semigrosieră, de culoare cărămizie și având dimensiuni relativ mici. Tot în camera de ardere a fost descoperit un maxilar, care, după toate probabilitățile, a aparținut unui cerb. În sfârșit, la

circa doi metri distanță de cuptor au fost descoperite mai multe fragmente de ceramică Glina, între care s-a găsit și o dălțiță din cupru (lungimea = 0,107 m; lățimea = 0,013 m; grosimea = 0,07 m) și câteva silexuri (lame, lamele, așchii și nuclee), de culoare neagră și cafenie.

Informații suplimentare online

[Raportul 4745 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapservet Cimec.ro](#)
